

Felipe González i l' "espeleo"

Xavier Vinader

"El que li ha passat a Felipe, en definitiva, és que no ha sabut baixar a les clavegueres de l'estat degudament equipat per explorar-les i netejar-les a fons. El canvi que va prometre en el seu dia no va arribar mai als tenebrosos soterranis del poder."

L'ex-ministre Barrionuevo ja està empaperat. El jutge del Tribunal Suprem, Eduardo Mórner, finalment, ha dit que hi havia indicis racionals de criminalitat suficients per processar l' "ex-jefe dels guàrdies" durant els anys 82-88, pels delictes de detenció il·legal, malversació de fons públics i relació amb banda armada. Quasi res.

El PSOE ha reaccionat com un sol home i ha fet pinya al voltant seu. Després del sopar de germanor de fa unes setmanes, en un desesperat intent de protegir-lo, l'han ficat amb calçador en un lloc privilegiat de les llistes. I els portaveus del seu partit, aquests dies, s'omplen la boca en la seva defensa quan veuen un micròfon obert. És una tàctica numantina que no anirà enlloc. Una mala tàctica.

L'oposició política, com és natural, no para de posar el crit al cel i dispara contínuament, per elevació, contra el president del govern. A la majoria, segurament, els importa un rave que, algun dia, el cas GAL *rebenti* amb tots els detalls. El que volen ara essencialment és deteriorar la figura de Felipe González. I per fer-ho utilitzen tota classe de projectils.

Durant mesos les tesis del Partit Popular, explicitades a tota plana a través del diari *Abc*, eren dir que el poder polític intentava dominar el poder judicial. El virulent Jaime Capmany no ha parat de referir-se a "l'enterrament de Montesquieu", d'assegurar que Belloch —el ministre bicèfal— es negava a col·laborar amb la justícia i que fins i tot feia amagar totes les proves inculpatòries que podia. Però ara, de cop, amb el processament de Barrionuevo, tots han quedat sense arguments.

Felipe ha sortit a la palestra amb cara de circumstàncies i ha dit el que era previsible. Que Barrionuevo era un bon noi, que va ser un excel·lent ministre i que confia que tot s'aclarirà i que acabarà bé. Em sembla que

González ha sortit en defensa de Barrionuevo amb cara de circumstàncies. Confia que tot acabarà bé.

no s'ho creu ni ell. O potser sí. Però això encara seria més greu, perquè significaria que, com alguns altres polítics, acaba creient-se les seves pròpies mentides.

Tot fa pensar que Felipe González viu una mena de catarsi. Vol i dol. Per un costat a donat a Belloch totes les possibilitats de netejar els baixos de l'enterenyinat Ministeri de l'Interior i per l'altre, se sorprèn de la polseguera de brutícia que aquesta acció aixeca. Una polseguera enganxosa que el pot tacar també a ell molt més del que es pensava.

El que li ha passat a Felipe, en definitiva, és que no ha sabut baixar a les clavegueres de l'estat degudament equipat per explorar-les i netejar-les a fons. El canvi que va prometre en el seu dia no va arribar mai als tenebrosos soterranis del poder. Però això tampoc és estrany. A Felipe li agrada el sol, el pernill "pata negra", el xerès i la truita camperola. Mai no li ha agradat l'espeleologia. Així li ha anat.